

**НАКАЗАНАТА ЛИСАНА
РУМЪНСКА НАРОДНА
ПРИКАЗКА**

chitanka.info

Един селянин возил за село пълна каруца с негасена вар. Зърнало го едно младо гардже: помислило, че кара сирене, спуснало се и грабнало една голяма бучка. Отнесло я в старото гнездо радостно и гордо от сполуката. Старата гарга, майка му, като го видяла, потупала го с крилото си и рекла:

— Бра-бра-браво! Само че това не е сирене, а вар и не се яде, защото който хапне, веднага ще умре. Пък като ми припомни за сирене, да ти разправа как веднъж Лисана с измама ми открадна бучка сирене: Бях кацнала на едно клонче сред гората и тъкмо се готвех да си похапна сирене, което си намерих в един селски двор, ето че идва под дървото лукавата Лиса. Почна тя да ме залъгва с мазните си приказки, че хубаво съм пеела и иска да ѝ попея. Пък аз бях млада и толкова ми стигаше ума, та ѝ повярвах. Отворих човка да гракна, сиренцето ми падна и тя го гълтна тозчас. Ах, не стига това, ами крадлата отишла да се хвали, че ме излъгала и всички започнаха да ми се смеят. Един дори съчини басня в стихове, та и до ден-днешен цял свят се подиграва на целия ни гарджи род.

Малкото гардже слушало, слушало и намислило да отмъсти на оная преструвана за големия срам, гдето беше сторила на майка ѝ и на целия гарджи род. Без нищо да каже, то взело в човката си бучката вар и полетяло из гората. Летяло, летяло, най-сетне съзряло долу в храсталаците да се гуши хитрата Лисана — озърта се тя, слухти и дебне, дано хване някое неразумно мишле. Гарджето се спуснало и кацнало на един клон наблизко, като се престорило, че не вижда крадлата и ужким се готви да си похапне сиренце.

Разбира се, Лисана веднага съпикясала гарджето и лигите ѝ потекли:

— Ох — помислила си тя, — как ми се е прияло сиренце! Дали ще мога да излъжа това глупаче, както преди години майка му...

Без да губи време, тя се присламчила под дървото и почнала с меден гласец да хитрува:

— Добър ден, добър ден, о, царю пернати! Колко си красив — перушината ти е тъмна като безлунна нощ и на гордата ти глава само корона липсва.

— Гррр... — отговорило гарджето, без да изпуска бучката вар от човката си.

А Лисана продължава:

— Ти си смел и умен, намираш си храна и в люта зима. И не бягаш страхливо от студа като други птици през гори и планини чак в топлите страни...

— Гррр... гррр... — обадило се пак гарджето, без да си отваря човката.

— И от хората се не боиш: влизаш смело в дворищата им посред бял ден и — както виждам — успял си да отмъкнеш вкусно сиренце...

— Гррр... гррр... гррр... — съгласило се ужким гарджето, ала бучката не изпуца.

— Ах, колко жалко е само, гдето си ням. Какви ли чудни песни би ни пял, ти, който обикаляш и из градовете. Сигурно там си слушал музика и ако не беше ням, щеше много песни да научиш. Много жалко, много жалко!

И Лисана се престорила, че си отива, навела глава, подвила опашка и се обърнала, ала с едно око следяла зорко какво ще стори гарджето.

— Сбогом, сбогом! Не ща повече да чакам да ти чуя гласа, защото се уверих, че ти наистина си ням...

И ето, гарджето се размърдало неспокойно, отворило човка:

— Гра-гра-гра!... Не съм ням!...

Още недоиздумало и бучката вар паднала в отворената уста на Лисана. Крадлата я глътнала начаса, ала изведнъж усетила, че нещо я парнало отвътре. Почнала тя да скимти, да се присвива и трепери. А гарджето продължило шеговито:

— Зная аз да говоря и да пея. Може би не толкова хубаво, колкото — да речем — славей, чучулига или кос. Ала чини ми се, че ще съм малко по-умен от тях, пък и от теб... Ама какво ти става? Защо трепериш и се гърчиш? И къде е моето сиренце?...

— Ъхх, ъхх! Изядох го аз... И защото го глътнах изведнъж, присви ме, запари ми в стомаха и хълцам...

— Ах ти, лакома измамнице! Иди на близкото поточе, пийни си студена водица, ще ти мине.

Послушала го Лисана. Повлекла се едва-едва, дошла до поточето. Ала щом залокала вода, в стомаха ѝ още по-силен огън се разгорял. Почнала да се надува, да се оригва, а от муцуната ѝ заизлизали дим и бяла пяна. Затръшкала се тя, запъшкала и се

хвърлила във водата, та дано се разхлади. Нагълтала се Лисана с толкова вода, че накрай се удавила и се обърнала с корема нагоре.

А младото гардже се изсмяло: „Гха-гха-гла! Така ти се пада...“. И отлитнало при своите да им разправи как е отмъстило на лукавата крадла за срама на целия им род.

Скоро край поточето се насъбрали гарги — цяло ято. И добре се напирували с трупа на Лисана.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.